

TÌNH NHỚ

KHOAN THAI

nâng khi cơn đau lên đầy thì tình đã mênh mông Một người về đình

cao Một người về vực sâu Để cuộc tình chìm mau Như bông chim cuối

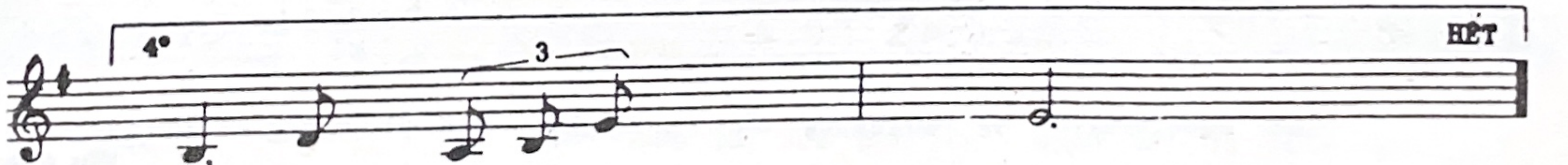
đèo Tình ngỡ chết trong nhau Nhưng tình vẫn rộn ràng Người ngỡ đã quên
... xưa Nhưng người bỗng lại về Tình ngỡ sông xa

lâu Nhưng người vẫn bằng khuâng Những ngón tay ngại ngừng Đã ru lại tình
đưa Nhưng còn quá bao la Ôi trái tim phiền muộn Đã vui lại một

gần Như ngoài khơi gió động Hết cuộc đời lênh đênh Người ngỡ đã xa ...
giờ Như bờ xa nước ...

... cơn Đã chìm vào cơn mưa